

ANTWOORD AAN H. P. te L.

Uw vertrouwelĳk schrijven is haast te intiem om het in het openbaar te beantwoorden, maar ik zal het doen, zoo goed als ik kan.

Het is juist de bedoeling van „Meisjesleven” om door briefwisseling elkander te helpen en uwe conclusie, dat u vrijuit alles moogt schrijven is, om uw eigen woord te gebruiken, „logisch”.

In de veronderstelling, dat het een geldkwestie is om te blijven, waar u bent en dat er geen veilige financiële uitweg bestaat, raad ik u het eenmaal gekozen werk voort te zetten, want daarvoor bezit u genoeg bekwaamheid om langzamerhand vooruit te komen.

Kunt u daarnevens in uw vrijen tijd niet een of andere studie opvatten, die voor uw verstandelijke gaven berekend is en u verheft boven het alledaagsche en neertrekkende van uw omgeving?

In de meeste groote gemeenten bestaat een cursus voor opleiding tot godsdienstonderwijzeres, waartoe de deelneemsters kosteloos worden toegelaten, indien zij zich bij de commissie, die daarvoor bestaat, aanmelden.

In de plaats uwer inwoning worden er stellig cursussen gehouden in een of andere letterkundige studie, die u zoudt kunnen opvatten, als dit meer in uw lijn ligt.

Zoudt u liever meer praktijk hebben in huishoudelijke zaken? Iedere vrouw toch behoort een huishouden te kunnen voeren. Is dáár niet een avondcursus voor de kookkunst?

Maak u slagvaardig! U is zoo jong en waar een wil is, is een weg, maar, zoolang er geen grondige reden is om te veranderen, raad ik u aan bij het eenmaal gekozen beroep te blijven.

Met geheele toewĳding kan men van het minste en gewoonste werk iets goeds maken. Ons innerlijk leven komt aan den buitenkant te voorschijn in de kleine alledaagschheden van ons bestaan.

Zou God het niet weten? U voelt er niets, geen „sik-pit” van?

Als er een gure wind waait en de zon zich den ganschen dag niet aan u verthoont, dan is er tóch ergens op de wereld een stralende zonsopgang. Kom, negentienjarige, en zing:

„Wie heeft lust den Heer te vreezen?”

en als het uit is, bedenk dan: „Verblijd u ten allen tijd!” Niet wát wij doen, maar de wijze, waarop wij het doen, maakt ons aan ons zelve en aan anderen openbaar.

Er woont in uw stad een rustend hoofd der Chr. M. U. L. O. school, die zeer sympathiek staat tegenover ieder, die hem om raad en hulp vraagt. Hij kent beter dan ik de gelegenheden. Wilt u dien ervaren opvoeder niet eens gaan raadplegen? Vertel hem van onze correspondentie.

Als u mij terugschrijft, verklaar mij dan tevens, wat u bedoelt met „thuis overbodig?”

Zeer vriendelijk groet u

AJA.

Vragen of mededeelingen voor deze rubriek in te zenden aan den redacteur P. Keuning te Nijverdal. Op de enveloppe schrijven: Voor Aja.

TUIN-LIEDJES.

I.

In den tuin heerschte schemerdonker.
Helder op het schaduwdoezelig
Grasperk prijken slechts de weel'ge
Geurig witte rijpe rozen.
In de schemering mijns harten
Heeft de schaduw der verdrieten
Allen schoonen bloei verdonkerd.
Doch, een geurig witte roze,
Staat gij blinkend in mijn hart.

II.

In de tuinen prijken de chrysenten,
Schoone bloemen, die hun vreemde kleuren
Heffen tot een stille en late pracht.
Zie, hun rood kan niet tot hartstocht reiken;
't Harde paars draagt de vergeefsche gloeiing
Van verlangen dat graag liefde zijn zou.
Donkerbruin en diepe gelen kwijnen:
Warm begeeren dat zichzelf moet dooden.
En te midden van hun hopeloosheid
Stralen puur onschend'bre witte bloemen:
Liefde, die zichzelf wil overgeven,
Zonder vragen, zonder één begeeren,
Zalig, wijl zij enkel liefde is.
Laat mijn liefde in den tuin uws harten
Een chrysent zijn, fijn en wit van bloemen.

WILLEM DE M&RODE.

NOMMENSEN.

Een van de gevaarlijkste momenten in het leven van Nommensen doorleefde hij, toen in September 1864 een groot offerfeest zou worden gevierd. Gewoonlijk werden er bij zulke gelegenheden ook menschenoffers gebracht en nu liep het gerucht, dat bij dit feest het bloed van den blanken man zou vloeien. Ook Nommensen hoorde dit, maar in weerwil daarvan en in spijt van de waarschuwingen zijner vrienden, ging ook hij naar het feest. Zijn verschijning had op sommige reeds aanwezige vorsten de gewenschte uitwerking. Zij legden de wapens neer. Bij het uitvoeren der voorgeschreven dansen, raakte een der aanwezigen echter in geestvervoering en maakte nu bekend, zoo men meende als wil der gestorven voorvaders, dat de offers van dien dag niet aangenomen zouden worden, als men ook niet het bloed van den blanken man vergoot. Nommensen trad nu onmiddellĳk naar voren en maakte de opgewonden menigte duidelijk, dat de voorouders toch onmogelijk zoo iets konden begeeren. Hoe konden die toch lust in bloedvergieten hebben? Neen, dat moest de booze geest